ദാനിയേലിന്റെ പുസ്തകം - നൂറ് പന്ത്രണ്ടാമത്

ഇശ്മായേലിന്റെ പ്രവാചകപ്രതീകാത്മകതയുടെ അനാവരണം: അമ്പെയ്ത്തുകാരനിൽ നിന്ന് 144,000 പേരുടെ മുദ്രയിടുന്നവനിലേക്കു

Jeff Pippenger

2024-03-02

> ദൈവം ആ ബാലനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ വളർന്നു, മരുഭൂമിയിൽ പാർത്തു, അമ്പെയ്ത്തുകാരനായി. ഉല്പത്തി 21:20.

ഇശ്മായേൽ ഒരു വില്ലാളിയായി; അത് യുദ്ധത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകവും റോമിനെതിരെ നടപ്പാക്കപ്പെടുന്ന നിർവാഹക ന്യായവിധിയുടെ ഒരു പ്രതീകവും ആകുന്നു.

> ബാബിലോൻദേശത്തുനിന്നു ഓടിപ്പോയും രക്ഷപ്പെട്ടുമിരിക്കുന്നവരുടെ ശബ്ദം—നമ്മുടെ ദൈവമായ യഹോവയുടെ പ്രതികാരവും അവന്റെ ആലയത്തിന്റെ പ്രതികാരവും സീയോനിൽ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ. ബാബിലോനെതിരെ വില്ലാളികളെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുവിൻ; വിൽ കുനിയിക്കുന്ന നിങ്ങൾ എല്ലാവരും അതിനെ ചുറ്റിലും പാളയമിറക്കുവിൻ; അതിൽനിന്ന് ആരും രക്ഷപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ; അവളുടെ പ്രവൃത്തിക്കനുസരിച്ച് അവൾക്കു പ്രതിഫലം കൊടുക്കുവിൻ; അവൾ ചെയ്തതൊക്കെയും അനുസരിച്ച് അവളോടു ചെയ്യുവിൻ; എന്തെന്നാൽ അവൾ യഹോവയോടും യിസ്രായേലിന്റെ പരിശുദ്ധനോടും എതിരായി ഗർവ്വിച്ചു. യിരെമ്യാവു 50:28, 29.

വില്ലാളികൾ ബാബേലോണിന് അവളുടെ പ്രവൃത്തിക്കനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം കൊടുക്കുന്നു; വെളിപ്പാടിന്റെ പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ രണ്ടാമത്തെ ശബ്ദത്തോടുകൂടി, ബാബേലോണിന്റെ ക്രമാനുഗതമായ നിർവാഹക ന്യായവിധി ആരംഭിക്കുന്ന ഉടൻ വരാനിരിക്കുന്ന ഞായറാഴ്ചാനിയമത്തിൽ ആ പ്രതിഫലം ആരംഭിക്കുന്നു.

> അപ്പേ ാൾ സ്വ ർഗ്ഗ ത്ത ിൽ നിന്ന ു മറ്റെ ാരു ശബ്ദ ം ഞാൻ കേട്ട ു; അതു പറഞ്ഞ തു: എന്റെ ജനമേ, നിങ്ങ ൾ അവളുടെ പാപങ്ങ ളിൽ പങ്ക ാളികളാകാതിരിക്ക ാനും, അവളുടെ ബാധകളിൽനിന്ന ു സ്വ ീകരിക്ക ാതിരിക്ക ാനും, അവളിൽനിന്ന ു പുറത്ത ു വരുവിൻ. എന്തെ ന്ന ാൽ അവളുടെ പാപങ്ങ ൾ സ്വ ർഗ്ഗ ംവരെ എത്ത ിയിരിക്ക ുന്ന ദൈവം അവളുടെ അകൃത്യ ങ്ങ ൾ ഓർത്ത ിരിക്ക ുന്ന ു. അവൾ നിങ്ങ ൾക്ക ു ചെയ ്തുപോലെ തന്നേ അവൾക്ക ു ്രപതിഫലം കൊടുക്ക ുവിൻ; അവളുടെ ്രപവൃത്ത ികൾക്ക നുസരിച്ച ് അവൾക്ക ു ഇരട്ട ിയായി ഇരട്ട ിച്ച ു കൊടുക്ക ുവിൻ; അവൾ നിറച്ച പാ്രതത്ത ിൽ

> അവൾക്ക ായി ഇരട്ട ിയായി നിറെക്ക ുവിൻ. അവൾ തന്നേ എ്രതമാ്രതം മഹത്വ പ്പെ ടുത്ത ി സുഖവിലാസത്തേ ാടെ ജീവിച്ച ുവോ, അ്രതയും യാതനയും ദുഃഖവും അവൾക്ക ു കൊടുക്ക ുവിൻ; കാരണം അവൾ തന്റെ ഹൃദയത്ത ിൽ പറയുന്ന ു: ഞാൻ രാജ്ഞ ിയായി ഇരിക്ക ുന്ന ു; ഞാൻ വിധവയല്ല ; ദുഃഖം ഒരുനാളും കാണുകയുമില്ല . വെളിപ്പ ാടു 18:4–7.

ഇശ്മായേലും അവന്റെ മാതാവായ ഹാഗാറും ജ്യേഷ്ഠാവകാശത്തിന്റെ അവകാശത്തിൽ അവകാശം പ്രാപിക്കുന്നതിൽ നിന്നു തടയപ്പെട്ടു; അവരെ പുറത്താക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ, അസൂയ ഇസ്‌ലാമിന്റെ പ്രവാചകപരമായ പ്രേരണയായി, യുദ്ധം അവരുടെ പ്രവാചകപരമായ പ്രവർത്തിയായി മാറി. ആദ്യ പരാമർശത്തിൽ സാറാ ഇശ്മായേലിനും അവന്റെ മാതാവിനും മേൽ ഏർപ്പെടുത്തിയ നിയന്ത്രണം ഉൾപ്പെടുന്നു; ആ “നിയന്ത്രണം” ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തുടനീളവും ചരിത്രത്തുടനീളവും ഇസ്‌ലാമിന്റെ ഒരു പ്രധാന പ്രവാചകപരമായ സവിശേഷതയായി മാറി. ഇശ്മായേലിന്റെ സന്തതികൾ കാട്ടുമനുഷ്യരായിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; അവരുടെ കൈ ഏവരുടെയും നേരെ ആയിരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു; അവരുടെ ആ കാട്ടുസ്വഭാവം കുതിരവർഗത്തിൽപ്പെട്ട കാട്ടറേബ്യൻ കഴുതയാൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടു, ഒന്നാമത്തെയും രണ്ടാമത്തെയും കഷ്ടങ്ങളുടെ ഇസ്‌ലാമിക യുദ്ധം, ക്രുദ്ധരായ കുതിരകളെ കയറി സഞ്ചരിക്കുന്ന യോദ്ധാക്കൾ ആയി പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

ഇസ്ലാം അന്തിമമഴയുടെ സന്ദേശമാണ്; അതിനാൽ മൂന്ന് കഷ്ടതകൾ മൂന്ന് പ്രത്യേക പ്രവാചക രേഖകളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നത് യുക്തമായ കാര്യമാണ്, കാരണം അന്തിമമഴയുടെ രീതിശാസ്ത്രം “രേഖമേൽ രേഖ” എന്നതാണ്. ആദ്യത്തെ രണ്ട് രേഖകളുടെ പ്രവാചക സവിശേഷതകൾ ഒന്നിച്ചു കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, അവ മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടതയുടെ രേഖയെ സ്ഥാപിക്കുന്നു. ഈ മൂന്ന് പ്രവാചക രേഖകളും ഒരു ലക്ഷം നാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രയിടലിന്റെ കാലഘട്ടത്തെ ദൃശ്യമാക്കുന്നു. ആ മൂന്ന് രേഖകളും അന്തിമമഴ പകർന്നൊഴുക്കപ്പെടുന്ന കാലഘട്ടത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു; കാരണം മൂന്നാമത്തെ കഷ്ടത 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന് എത്തിയപ്പോൾ അന്തിമമഴ തളിക്കാൻ തുടങ്ങി.

> “അന്ത്യമഴ ദൈവജനത്തിന്മേൽ പെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. ഒരു ശക്തനായ ദൂതൻ സ്വർഗ്ഗത്തിൽനിന്ന് ഇറങ്ങിവരേണ്ടതാകുന്നു; അവന്റെ മഹത്വത്താൽ സർവ്വഭൂമിയും പ്രകാശിതമാകേണ്ടതാകുന്നു.” റിവ്യൂ ആൻഡ് ഹെറാൾഡ്, ഏപ്രിൽ 21, 1891.

മു്രദവെക്ക ലിന്റെ കാലഘട്ട ം 1840 ആഗസ്റ്റ ് 11-ന് ആരംഭിച്ച ് 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്ന ാമത്തെ ദൂതന്റെ വരവോടെ അവസാനിച്ച കാലയളവിനാലും ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു. ആ കാലയളവ് ഹബക്ക ൂക്ക ് രണ്ട ാം അദ്ധ ്യ ായത്ത ിലും ്രപതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ട്ട ു. മില്ല റൈറ ് ചരി്
ഹബക്ക ൂക്ക ് രണ്ട ാം അദ്ധ ്യ ായത്തെ നിവർത്ത ിച്ച ു; അങ്ങ നെ അ
ആഗസ്റ്റ ് 11-ന് ദൂതൻ ഇറങ്ങ ി വന്ന പ്പേ ാൾ ആരംഭിക്ക ുകയും, 1844

ഒക്ടോബർ 22-ന് മൂന്ന ാമത്തെ ദൂതൻ എത്ത ിയപ്പേ ാൾ അവസാനിക്ക ുകയും ചെയ ്തു.

ഹബക്കൂക്ക് രണ്ടാം അധ്യായം ദർശനത്തിന്റെ അന്ത്യത്തിൽ ആ ദർശനം "സംസാരിക്കും" എന്നു വ്യക്തമാക്കുന്നു. വെളിപ്പാട് പത്താം അധ്യായത്തിലെ മൂന്നാം വാക്യത്തിൽ ദൂതൻ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തോടെ നിലവിളിച്ചു (സംസാരിച്ചു); 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് അതേ ദൂതൻ "കാലം ഇനി ഉണ്ടായിരിക്കയില്ല" എന്നു സത്യം ചെയ്തു (സംസാരിച്ചു). ഹബക്കൂക്ക് രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ ഒന്നാം വാക്യത്തിലെ കാവൽക്കാരൻ 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു; കാരണം അന്നാണ് കാവൽക്കാർ തങ്ങളുടെ ശബ്ദം ഉയർത്തുന്നത്.

ഭൂമിയെ തന്റെ മഹത്വത്താൽ പ്രകാശിപ്പിക്കേണ്ടിയിരുന്ന വെളിപ്പാട് പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ദൂതനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതാണെന്ന് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് തിരിച്ചറിയിക്കുന്ന 1888-ലെ കലഹത്തിൽ, കാവൽക്കാരായ (ജോൺസും വാഗ്ഗണറും) ദൈവജനത്തിന്നു അവരുടെ അതിക്രമങ്ങൾ കാണിച്ചുതരുവാൻ തങ്ങളുടെ "ശബ്ദം" കാഹളംപോലെ ഉയർത്തി; കാരണം അവരുടെ സന്ദേശം ലാവൊദിക്യേയാവിനുള്ള സന്ദേശമായിരുന്നു. 1888-ന്റെ ചരിത്രത്താൽ മുൻനിഴലാക്കപ്പെട്ട 2001 സെപ്റ്റംബർ 11-ന്, കേൾക്കപ്പെടാതിരുന്ന കാവൽക്കാരുണ്ടായിരുന്ന യിരെമ്യാവിന്റെ പുരാതന പാതകളിലേക്കു കർത്താവ് തന്റെ അന്ത്യദിനജനത്തെ വീണ്ടും നയിച്ചു. ദൂതന്റെ അവരോഹണം കാവൽക്കാരുടെ പ്രവാചകപരമായ വരവിനെ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നു.

1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് എത്തിയ ആ "ശബ്ദം" കാവൽക്കാരന്മാർ മുഖാന്തരം പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടു; തന്റെ നിരാശയ്ക്കുശേഷം തന്റെ വിശ്വാസത്തിലും ദൈവത്തിലുള്ള ആശ്രയത്തിലും മടങ്ങിവന്നാൽ താൻ ദൈവത്തിന്റെ വായാകുമെന്നു യിരെമ്യാവിനോടു പറഞ്ഞിരുന്നു. താമസിച്ചിരുന്ന ദർശനം ഒടുവിൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22-ന് എത്തിയപ്പോൾ അത് "സംസാരിച്ചു." മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രത്തിൽ നിവൃത്തിയായ ഹബക്കൂക്ക് രണ്ടാം അധ്യായത്തിലെ കാലഘട്ടം, ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രയിടലിന്റെ കാലഘട്ടത്തെ ദൃഷ്ടാന്തീകരിക്കുന്നു.

1840 ആഗസ്റ്റ ് 11 മുതൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ ഉള്ള കാലഘട്ട ം, പിന്ന ാമ്പ ുറ മഴ പകരപ്പെ ടുന്ന കാലമായ ഒരുലക്ഷ ത്ത ി നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ മു ദ്രയിടൽ ദൃഷ്ട ാന്ത മാക്ക ുന്ന താ തിരിച്ച റിയുന്ന ത് അത്യ ന്ത ാപേക്ഷ ിതമാണ്. "വരിക്ക ു മേൽ വരി" എന്ന രീതിശാസ് ത്രത്ത ാൽ തന്നെ പിന്ന ാമ്പ ുറ മഴയുടെ സന്ദേ ശം തിരിച്ച റിയപ്പെ ടേണ്ട തിനാൽ ഇത് അത്യ ന്ത ാപേക്ഷ ിതമാണ്. ഒരുലക്ഷ നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ മു ദ്രയിടൽ എന്ന ആ പ്രത്യേ ക കാലഘട്ട പ്രവചനരേഖകളിൽ ആവർത്ത ിച്ച ് പ്രതിനിധീകരിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; സഹോദരി വൈറ്റ ് മില്ല റൈറ്റ ് ചരി ത്രത്ത ിൽ നിവൃത്ത ിയായതായി നേരിട്ട ് തിരിച്ച റിയുന്ന ഹബക്ക ൂക്ക ് രണ്ട ാം അധ്യ ായത്ത ിലും ഇതു അങ്ങ

തന്നെ യാണ്. കൂടാതെ, ഒരുലക്ഷ ത്ത ി നാൽപ്പ ത്ത ിനാലായിരത്ത ിന്റെ
ചരി(ത്രത്ത ിൽ മില്ല റൈറ്റ ് ചരി(ത്രം ആവർത്ത ിക്ക പ്പെ ടുന്ന തായി അവ
ആവർത്ത ിച്ച ് ഉപദേശിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന ു.

അവർ രണ്ടാം വരവിന്റെ കാലത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടതായി കരുതിയ പ്രവചനങ്ങളോടൊപ്പം, അവരുടെ അനിശ്ചിതത്വത്തിന്റെയും ഉത്കണ്ഠാഭരിതമായ പ്രതീക്ഷയുടെയും അവസ്ഥയ്ക്കു പ്രത്യേകമായി യോജിച്ച ഉപദേശവും അന്തർനിഹിതമായിരുന്നു; ഇപ്പോൾ അവരുടെ ഗ്രഹണശക്തിക്കു ഇരുണ്ടതായിരിക്കുന്നതു യുക്തിസമയത്ത് വ്യക്തമായി വെളിപ്പെടുമെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ അവർ ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കേണ്ടതിന്നു അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതായിരുന്നു അത്.

ഈ പ്രവചനങ്ങളിൽ ഹബക്കൂക് 2:1–4 ലെതും ഉണ്ടായിരുന്നു: "ഞാൻ എന്റെ കാവലിടത്തിൽ നിലക്കും; ഗോപുരത്തിന്മേൽ നിൽക്കും; അവൻ എന്നോടു എന്തു അരുളിച്ചെയ്യും എന്നും, ഞാൻ ശാസിക്കപ്പെടുമ്പോൾ എന്തു ഉത്തരം പറയേണ്ടതെന്നും കാണേണ്ടതിന്നു ഞാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുനോക്കും. അപ്പോൾ യഹോവ എന്നോടു ഉത്തരം അരുളിച്ചെയ്തു: ദർശനം എഴുതി പലകകളിന്മേൽ വ്യക്തമായി രേഖപ്പെടുത്തുക; അതു വായിക്കുന്നവൻ ഓടിക്കൊണ്ടിരിക്കെ വായിക്കേണ്ടതിന്നാകുന്നു. ദർശനം ഇനിയും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട സമയത്തേക്കുള്ളതാകുന്നു; എങ്കിലും അവസാനം അതു സംസാരിക്കും; കള്ളം പറയുകയില്ല; അതു താമസിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നിയാലും അതിനെ കാത്തിരിക്കുക; അതു നിശ്ചയമായും വരും; താമസിക്കയില്ല. ഇതാ, ഉന്നതഭാവമുള്ള അവന്റെ ആത്മാവ് അവനിൽ നേരായതല്ല; എന്നാൽ നീതിമാൻ തന്റെ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും."

1842-ലേയ്ക്കുതന്നെ, "ദർശനം എഴുതുകയും അതിനെ പലകകളിൽ വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്ക; അതു വായിക്കുന്നവൻ ഓടുവാൻ വേണ്ടി," എന്നിങ്ങനെ ഈ പ്രവചനത്തിൽ നൽകിയിരുന്ന നിർദ്ദേശം, ദാനിയേലിന്റെയും വെളിപ്പാടിന്റെയും ദർശനങ്ങളെ ദൃശ്യവൽക്കരിക്കുന്ന ഒരു പ്രവചനച്ചാർട്ട് തയ്യാറാക്കുവാൻ ചാൾസ് ഫിച്ചിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചിരുന്നു. ഈ ചാർട്ടിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണം ഹബക്കൂക്കിന്നു നൽകിയ കല്പനയുടെ ഒരു നിറവേറ്റലായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും, അന്നപ്പോൾ ദർശനത്തിന്റെ നിവൃത്തിയിൽ പ്രത്യക്ഷമായൊരു താമസം—ഒരു കാത്തിരിപ്പുകാലം—അതേ പ്രവചനത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നതു ആരും ശ്രദ്ധിച്ചില്ല. നിരാശയ്ക്കു ശേഷം, ഈ വേദഭാഗം അത്യന്തം പ്രാധാന്യമുള്ളതായിത്തോന്നി: "ദർശനം നിയമിച്ചിരിക്കുന്ന സമയത്തേക്കു വേണ്ടിയുള്ളതാകുന്നു; എന്നാൽ അവസാനം അതു സംസാരിക്കും; ഭോഷ്കു പറയുകയുമില്ല; അതു താമസിച്ചാലും അതിന്നായി കാത്തിരിക്ക; അതു നിശ്ചയമായി വരും; താമസിക്കയുമില്ല.... നീതിമാൻ തന്റെ വിശ്വാസത്താൽ ജീവിക്കും."

യെഹെസ്കേലിന്റെ പ്രവചനത്ത ിലെ ഒരു ഭാഗവും വിശ്വ ാസികൾക്ക ു ശക്ത ിയുടെയും ആശ്വ ാസത്ത ിന്റെയും ഉറവിടമായിരുന്ന ു: "'യഹോവയുടെ അരുളപ്പ ാടു എനിക്ക ുണ്ട ായതെന്തെ ന്ന ാൽ: മനുഷ്യ പുത്രാ, ഇസ്രായേൽദേശത്ത ു നിങ്ങ ൾക്ക ുള്ള ആ പഴമൊഴി എന്ത ു: ദിവസങ്ങ ൾ നീണ്ട ുപോകുന്ന ു; സകലദർശനവും വിഫലമാകുന്ന ു എന്ന ു പറയുന്ന തു? ആകയാൽ അവരോടു പറക: യഹോവയായ കർത്ത ാവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെ യ്യ ുന്ന ു.... ദിവസങ്ങ ൾ അടുത്ത ിരിക്ക ുന്ന ു; സകലദർശനത്ത ിന്റെയും നിറവേറും.... ഞാൻ അരുളിച്ചെ യ്യ ും; ഞാൻ അരുളിച്ചെ യ്യ ുന്ന വചനം നിവൃത്ത ിയാകും; അതു ഇനി താമസിക്ക യില്ല .' 'ഇസ്രായേൽഗൃഹം പറയുന്ന തോ: അവൻ കാണുന്ന ദർശനം അനേകം ദിവസങ്ങ ൾക്ക ു ശേഷമുള്ള താകുന്ന ു; അവൻ പ്രവചിക്ക ുന്ന ത് വളരെ ദൂരെയുള്ള കാലങ്ങ ളെക്ക ുറിച്ച ാകുന്ന ആകയാൽ അവരോടു പറക: യഹോവയായ കർത്ത ാവു ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെ യ്യ ുന്ന ു: എന്റെ വചനങ്ങ ളിൽ ഒന്ന ും ഇനി താമസിക്ക യില്ല ഞാൻ അരുളിച്ചെ യ്ത വചനം നിവൃത്ത ിയാകും.' യെഹെസ്കേൽ 12:21–25, 27, 28." The Great Controversy, 391–393.

മില്ലറൈറ്റുകൾ തങ്ങളെത്തന്നെ പത്ത് കന്യകമാരുടെ ഉപമയും ഹബക്കൂക്ക് രണ്ടാം അധ്യായവും നിറവേറ്റുന്നവരായി മാത്രം കണ്ടില്ല; അവർ ഈ പ്രവചനങ്ങൾ തങ്ങൾ നിറവേറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്ന ചരിത്രം തന്നെയാണ് "ഓരോ ദർശനത്തിന്റെയും ഫലം" നിവൃത്തിയാകേണ്ട അതേ ചരിത്രമായി യെഹെസ്കേൽ തിരിച്ചറിഞ്ഞതെന്നും കാണുവാൻ നയിക്കപ്പെട്ടു. ഒരു നൂറ്റിനാല്പത്തിനാലായിരത്തിന്റെ മുദ്രയിടലിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന ചരിത്രരേഖ തന്നെയാണ് ഓരോ ദർശനത്തിന്റെയും ഫലം നിവൃത്തിയാകുന്ന സ്ഥലം!

അവസാനമഴയുടെ കാലത്തെയും ഒരു ലക്ഷം നാൽപ്പത്തിനാലായിരം പേരുടെ മുദ്രകുത്തലിനെയും പ്രതിനിധീകരിക്കുന്ന രേഖകൾ ഒരുമിച്ചു കൊണ്ടുവരപ്പെടുന്നത്, പ്രവചനചരിത്രത്തിന് എല്ലായ്പ്പോഴും ആൽഫയുടെയും ഓമേഗയുടെയും മുദ്രയുണ്ടെന്ന കാര്യം സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായാണ്.

മില്ലറൈറ്റ് ചരിത്രം വെളിപ്പാടു പത്താം അധ്യായത്തിലെ ദൂതന്റെ ശബ്ദത്തോടെ ആരംഭിച്ച്, അതേ ശബ്ദത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു. 2001 സെപ്റ്റംബർ 11 വെളിപ്പാടു പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ ആദ്യ ശബ്ദത്തോടെ ആരംഭിച്ച്, വെളിപ്പാടു പതിനെട്ടാം അധ്യായത്തിലെ രണ്ടാം ശബ്ദത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു. ഹബക്കൂക് രണ്ടാം അധ്യായം കാവൽക്കാരുടെ ശബ്ദത്തോടെ ആരംഭിച്ച്, യിരെമ്യാവിന്റെ കാവൽക്കാരന്റെ ശബ്ദത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു. ഒന്നാം കഷ്ടം മുഹമ്മദോടെ ആരംഭിച്ച്, മുഹമ്മദ് രണ്ടാമനോടുകൂടെ അവസാനിക്കുന്നു. രണ്ടാം കഷ്ടം ഇസ്ലാമിന്റെ നാല് ദൂതന്മാർ വിടുതൽ പ്രാപിക്കുന്നതോടെ ആരംഭിച്ച്, ഇസ്ലാമിന്റെ നിയന്ത്രണത്തോടെ അവസാനിക്കുന്നു.

അന്ത ്യ മഴയായിരിക്ക ുന്ന രീതിശാസ്ര്തം യെശയ്യ ാവിന്റെ “വരിയിന്മേ ൽ
വരി” എന്ന രീതിശാസ്ര്തമാണ്; അന്ത ്യ മഴയുടെ സന്ദേ ശത്തെ
തിരിച്ച റിയുകയും സ്ഥ ാപിക്ക ുകയും ചെയ്യ ുന്ന തിനായി ഒന്ന ിച്ച ു
കൊണ്ട ുവരപ്പെ ടുന്ന ആ വരികൾ നിർവ്യ ാജമായി ആൽഫയും ഒമേഗയും
എന്ന മുദ്ര്രയെ ഉൾക്കൊ ാള്ള ുന്ന ു. വെളിപ്പ ാട് ഒമ്പ താം അധ്യ ായത്ത ിൽ
ആദ്യ ത്തെ കഷ്ട ത മുഹമ്മ ദോടെ ആരംഭിച്ച ു മുഹമ്മ ദു രണ്ട ാമനോടെ
അവസാനിക്ക ുന്ന ു. ഈ കാലഘട്ട ം യുദ്ധ ത്ത ിന്റെ രണ്ട ു തരങ്ങ ളായി
വിഭജിക്ക പ്പെ ടുന്ന ു; ആദ്യ ത്തേ ത് അബൂബക്ക റോടുകൂടെ ഗൗരവത്തേ
ആരംഭിച്ച ് റോമിനെതിരായ അസംഘടിത ആക്ര്രമണങ്ങ ളായിരുന്ന ു;
തുടർന്ന ് ഇസ്ല ാമിന്റെ ആദ്യ ത്തെ സംഘടിത യുദ്ധ ം നടപ്പ ാക്ക പ്പെ ട്ട
നൂറ്റ ിയമ്പ ത് വർഷങ്ങ ളുടെ ഒരു കാലഘട്ട ം വന്ന ു.

നൂറ്റിയമ്പതു വർഷങ്ങൾ “അഞ്ചു മാസം” എന്ന കാലപ്രവചനത്താൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു. രണ്ടാം കഷ്ടതയ്ക്കും ഒരു കാലപ്രവചനം ഉണ്ട്; അത് മുന്നൂറ്റിതൊണ്ണൂറ്റൊന്ന് വർഷവും പതിനഞ്ചു ദിവസവും ആകുന്നു. ആകയാൽ, ഒന്നാം കഷ്ടതയുടെയും രണ്ടാം കഷ്ടതയുടെയും പ്രവചനഘടന അവസാനത്തെ ആരംഭത്തോടു തിരിച്ചറിയുന്നതുകൊണ്ട്, അതിൽ മുദ്രവെയ്പ്പിനും ഒരു നിർദിഷ്ട കാലയളവിനും ഇടയിൽ ഒരു വിഭജനം ഉൾക്കൊള്ളപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മുദ്രവെയ്പ്പിന്റെ പ്രക്രിയ ഒന്നാം കഷ്ടതയുടെ ചരിത്രത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അതുപോലെ അത് രണ്ടാം കഷ്ടതയുടെ അവസാനത്തിലും പ്രതിനിധീകരിക്കപ്പെടുന്നു.

നാലാം വചനത്തിലുള്ള മുദ്രയിടലിനെ തുടർന്ന്, ആദ്യ കഷ്ടത്തിൽ വരുന്നത് “അഞ്ച് മാസം” (ഒന്നുനൂറ് അൻപത് വർഷം) ആകുന്നു. ആ അഞ്ച് മാസം രണ്ടുതവണ തിരിച്ചറിയപ്പെടുന്നു: ഒരിക്കൽ അഞ്ചാം വചനത്തിലും വീണ്ടും പത്താം വചനത്തിലും. രണ്ടാം കഷ്ടത്തിൽ 1840 ഓഗസ്റ്റ് 11 മുതൽ 1844 ഒക്ടോബർ 22 വരെ ഉള്ള മുദ്രയിടൽ പ്രക്രിയയ്ക്ക് മുമ്പായി വരുന്നത് പതിനഞ്ചാം വചനത്തിലുള്ള “മണിക്കൂർ, ദിവസം, മാസം, വർഷം” (മുന്നൂറ് തൊണ്ണൂറ്റൊന്ന് വർഷവും പതിനഞ്ച് ദിവസവും) എന്ന പ്രവചനമാണ്. അഞ്ചാമത്തെയും ആറാമത്തെയും കാഹളങ്ങൾ ചേർന്നൊന്നായ ഒരു തുടർച്ചയായ രേഖയിൽ, മുദ്രയിടൽ പ്രക്രിയയുടെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തത്തോടെ ആരംഭിക്കുകയും അവസാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

രണ്ട ് രേഖകളായി, “രേഖമേൽ രേഖ” ്രപയോഗിക്ക പ്പെ ട്ട പ്പോ ാൾ, മുഹമ്മ ദു
ഒന്ന ാമനും മുഹമ്മ ദു രണ്ട ാമനും ചിഹ്ന ിതമാക്ക ിയ ഒരു ആരംഭവും
അവസാനവും അവ തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു. “രേഖമേൽ രേഖ” എന്ന
രീതിയിൽ, ഓരോ രേഖയിലും രണ്ട ു വ്യ ത്യ സ്ത കാലഘട്ട ങ്ങ ളെ അവ
തിരിച്ച റിയിക്ക ുന്ന ു; അതായത്, ഓരോ രേഖയിലും ഒരു
കാല്രപവചനമുണ്ട ാകുന്ന തിനാലാണ് അത് ഉത്ഭ വിക്ക ുന്ന ത്. ഒന്ന ാം
കഷ്ട തയുടെ ചരി്രതത്ത ിൽ, ഇസ്ല ാം റോമിനെ
“വേദനിപ്പ ിക്കേ ണ്ട തായിരുന്ന ു”; രണ്ട ാം കഷ്ട തയിൽ, അത് റോമിനെ
“കൊല്ലേ ണ്ട തായിരുന്ന ു.” ഒന്ന ാം കഷ്ട ത കുന്ത ങ്ങ ൾ, വാളുകൾ, അമ്പ

എന്ന ിവയുടെ യുദ്ധ മായിരുന്ന ു; രണ്ട ാം കഷ്ണ തയിൽ ആയുധോപകരണമായി വെടിമരുന്ന ് അവതരിപ്പ ിക്ക പ്പെ ട്ട ു.

“വാക്യം 10. അവർക്കു തേളുകളുടെ വാലുകളെപ്പോലെയുള്ള വാലുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവരുടെ വാലുകളിൽ കുത്തുകളും ഉണ്ടായിരുന്നു; മനുഷ്യരെ അഞ്ചു മാസം ദോഷപ്പെടുത്തുവാൻ അവർക്കു അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. 11. അവർക്കു മേൽ ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു; അവൻ അഗാധഗർത്തത്തിന്റെ ദൂതനാകുന്നു; എബ്രായ ഭാഷയിൽ അവന്റെ നാമം അബദ്ദോൻ എന്നു, ഗ്രീക്ക് ഭാഷയിൽ അവന്റെ നാമം അപ്പൊല്ല്യോൻ എന്നു ആകുന്നു.

“ഇതുവരെ, ആദ്യത്തെ അഞ്ച് കാഹളങ്ങളുടെ നാദത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ കിത്ത് നമുക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ അവനെ വിട്ട്, ഇവിടെ അവതരിപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവചനത്തിന്റെ പുതിയ പ്രത്യേകതയായ പ്രവചനകാലഘട്ടങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തിലേക്കു നാം കടക്കേണ്ടതുണ്ട്.”

“അഞ്ചു മാസം അവർ മനുഷ്യരെ പീഡിപ്പിക്കാനുള്ള അധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നു.—1. ചോദ്യം ഉയരുന്നു: അവർ അഞ്ചു മാസം ഏതു മനുഷ്യരെ പീഡിപ്പിക്കേണ്ടതായിരുന്നു?—നിശ്ചയമായും അവർ പിന്നീട് കൊന്നുകളയേണ്ടിയിരുന്ന അതേ മനുഷ്യരെയായിരുന്നു (വചനം 15 കാണുക); ‘മനുഷ്യരുടെ മൂന്നിലൊന്ന് ഭാഗം,’ അഥവാ റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ മൂന്നിൽ ഒരു ഭാഗം,—അതിന്റെ ഗ്രീക്ക് വിഭാഗം.

“2. അവർ തങ്ങളുടെ പീഡനപ്രവൃത്തി എപ്പോൾ ആരംഭിക്കേണ്ടതായിരുന്നു? 11-ാം വാക്യം ആ ചോദ്യത്തിന് ഉത്തരം നൽകുന്നു.

“(1) ‘അവരുടെ മേൽ ഒരു രാജാവുണ്ടായിരുന്നു.’ മുഹമ്മദിന്റെ മരണകാലംമുതൽ പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടടുത്ത കാലംവരെ, മുഹമ്മദീയർ പല നേതാക്കളുടെ കീഴിൽ വിവിധ കക്ഷികളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു; അവരൊക്കെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഒരു പൊതുവായ പൗരഭരണവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പതിമൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനത്തോടടുത്തപ്പോൾ, ഒത്മാൻ ഒരു ഭരണസംവിധാനം സ്ഥാപിച്ചു; അതിനുശേഷം അത് ഒട്ടോമൻ ഭരണകൂടം, അല്ലെങ്കിൽ സാമ്രാജ്യം, എന്നറിയപ്പെട്ടു. അത് വളർന്നു വന്ന് പ്രധാന മുഹമ്മദീയ ഗോത്രങ്ങളെയെല്ലാം വ്യാപിച്ചു കീഴടക്കി, അവരെ ഒരു മഹത്തായ ഏകാധിപത്യ രാജ്യമാക്കി ഏകീകരിച്ചു.”

“(2) രാജാവിന്റെ സ്വ ഭാവം. ‘അഗാധഗർത്ത ത്ത ിന്റെ ദൂതൻ ആകുന്ന ു.’ ദൂതൻ എന്ന ത് ഒരു സന്ദേ ശവാഹകനെയോ, ഒരു ശു ശ്രൂഷകനെയോ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു; അവൻ നല്ല വനോ ദുഷ്ട നോ ആയിരിക്ക ാം; എല്ല ായ്പ്പ ോഴും ഒരു ആത്മ ീയ സത്ത യെന്ന ില്ല . ‘അഗാധഗർത്ത ത്ത ദൂതൻ’ എന്ന ത്, അത് തുറക്ക പ്പെ ട്ട പ്പേ ാൾ അവിടെനിന്ന ് ഉദ്ഭവിച്ച മതത്ത ിന്റെ പ്രധാന ശുശ്രൂഷകനെയോ മുഖ്യ മന്ത്ര ിയെയോ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. ആ മതം മുഹമ്മ ദീയമതമാണ്; സുൽത്ത ാൻ അതിന്റെ

മുഖ്യ ശു ശ്രൂഷകനാണ്. ‘സുൽത്ത ാൻ, അഥവാ സാധാരണയായി വിളിക്ക പ്പെ ടുന്ന തുപോലെ ഗ്രാൻഡ് സെയ് നിയർ, പരമോന്ന ത ഖലീഫായും, അഥവാ മഹാപുരോഹിതനായും ഇരിക്ക ുന്ന ു; തന്റെ വ്യ ക്ത ിത്വ ത്ത ിൽ പരമോന്ന ത ആത്മ ീയ മഹത്വ ത്തെ യും പരമോ ലൗകിക അധികാരത്തെ യും ഏകീകരിച്ച ുകൊണ്ട ്.’—World As It Is, p.361.”

“(3) അവന്റെ പേര്. എബ്രായഭാഷയിൽ ‘അബദ്ദോൻ’—നശിപ്പിക്കുന്നവൻ; ഗ്രീക്കിൽ ‘അപൊല്ല്യോൻ’—സമൂലമായി നശിപ്പിക്കുന്നവൻ, അല്ലെങ്കിൽ നശിപ്പിക്കുന്നവൻ. രണ്ട് ഭാഷകളിൽ രണ്ട് വ്യത്യസ്ത പേരുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ആ ശക്തിയുടെ പേരിനേക്കാൾ അതിന്റെ സ്വഭാവത്തെയാണ് സൂചിപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് വ്യക്തമാകുന്നു. അങ്ങനെ എങ്കിൽ, ഇരു ഭാഷകളിലും പ്രകടിപ്പിച്ചതുപോലെ, അവൻ ഒരു നശിപ്പിക്കുന്നവനാണ്. ഒട്ടോമാൻ ഭരണകൂടത്തിന്റെ സ്വഭാവം എപ്പോഴും അതുതന്നെയായിരുന്നു.”

“എന്നാൽ ഒത്മാൻ ഗ്രീക്ക് സാമ്രാജ്യത്തിന്മേൽ തന്റെ ആദ്യാക്രമണം നടത്തിയത് എപ്പോഴായിരുന്നു?—ഗിബ്ബന്റെ *Decline and Fall* മുതലായവയുടെ പ്രകാരം, ‘ഒത്മാൻ ആദ്യമായി നിക്കോമീഡിയയുടെ പ്രദേശത്തേക്ക് 1299 ജൂലൈ 27-ാം തീയതി പ്രവേശിച്ചു.’”

ചില എഴുത്തുകാരുടെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾ ആ കാലഘട്ടം ഒട്ടോമാൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥാപനം മുതൽ ആരംഭിക്കേണ്ടതാണെന്ന അനുമാനത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നടന്നിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ഇത് വ്യക്തമായും ഒരു പിശകാണ്; കാരണം, അവർക്കു മേൽ ഒരു രാജാവുണ്ടാകേണ്ടതുമാത്രമല്ല, അവർ മനുഷ്യരെ അഞ്ചു മാസം പീഡിപ്പിക്കേണ്ടതുമായിരുന്നു. എന്നാൽ പീഡകരുടെ ആദ്യാക്രമണത്തിന് മുമ്പ് ആ പീഡനകാലം ആരംഭിക്കാനാവുകയില്ല; മുകളിലെ പ്രസ്താവന പ്രകാരം അത് 1299 ജൂലൈ 27-നായിരുന്നു.

തുടർന്നുവരുന്ന ഈ കണക്കുകൂട്ടൽ, ഈ ആരംഭബിന്ദുവിനെ അടിസ്ഥാനമാക്കി, ജെ. ലിച്ച് 1838-ൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച Christ’s Second Coming, etc. എന്ന കൃതിയിൽ നിർവഹിക്കപ്പെടുകയും പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു.

“‘അവരുടെ അധികാരം മനുഷ്യ രെ അഞ്ച ് മാസം ഉപ ദ്രവിപ്പ ാനായിരുന്ന ു.’ ഇതുവരെ തന്നെ യായിരുന്ന ു അവരുടെ അധികാരപരിധി വ്യ ാപിച്ച ത്: നിരന്ത രമായ കൊള്ള യിടലുകളാൽ പീഡിപ്പ ിക്കേ ണ്ട തിന്ന ു, എന്ന ാൽ രാഷ് ട്രീയമായി അവരെ കൊല്ലേ ണ്ട തിന്ന ല്ല . ‘അഞ്ച ് മാസം’—ഒരു മാസത്ത ിന് മുപ്പ ത് ദിവസം കണക്ക ാക്ക ുമ്പേ ാൾ—നമുക്ക ു നൂറ്റ ിയമ്പ ത് ദിവസങ്ങ ൾ ലഭിക്ക ു ദിവസങ്ങ ൾ പ്രതീകാത്മ കങ്ങ ളായതിനാൽ, അവ നൂറ്റ ിയമ്പ ത് വർഷങ്ങ ളെ സൂചിപ്പ ിക്ക ുന്ന ു. 1299 ജൂലൈ 27-ന് ആരംഭിച്ച ്, ആ നൂറ്റ ിയമ്പ ത് വർഷങ്ങ ൾ 1449 വരെ എത്ത ിച്ചേ രുന്ന ു. ആ മുഴുവൻ കാലയളവിലും തുർക്ക ികൾ ഗ്രീക്ക ് സാമ്രാജ്യ ത്തേ ാടു ഏകദേശം നിരന്ത രമായ യുദ്ധ ത്ത ിൽ ഏർപ്പെ ട്ട ിരുന്ന ു; എങ്ക ിലും അതിനെ

> കീഴടക്ക ാതെ തന്നെ യിരുന്ന ു. അവർ ഗ്രീക്ക ് പ്രവിശ്യ കളിൽ പലതും പിടിച്ച ടക്ക ുകയും കൈവശം വയ്ക്ക ുകയും ചെയ ്തു; എന്ന ിരുന്ന ാലും കോൺസ്റ്റ ാന്റിനോപ്പ ിളിൽ ഗ്രീക്ക ുകളുടെ സ്വ ാതന്ത്ര ്യ ം നിലനിന്ന ിരുന്ന ു. എന്ന ാൽ 1449-ൽ, ആ നൂറ്റ ിയമ്പ ത് വർഷങ്ങ ളുടെ അവസാനത്ത ിൽ, ഒരു മാറ്റ ം സംഭവിച്ച ു; അതിന്റെ ചരിത്രം തുടർന്ന ുവരുന്ന കാഹളത്ത ിന്റെ കീഴിൽ കണ്ടെ ത്ത ാം." Uriah Smith, Daniel and Revelation, 505–507.

ജോസിയ ലിച്ചിന്റെ നൂറ്റിയമ്പത് വർഷത്തെ കണക്കുകൂട്ടലിനെയാണ് ഉറയ്യാ സ്മിത്ത് ഉദ്ധരിക്കുന്നത്; അതിന്റെ സമാപ്തി, അടുത്ത കാഹളത്തിലെ മുന്നൂറ്റി തൊണ്ണൂറ്റൊന്ന് വർഷവും പതിനഞ്ച് ദിവസവും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രവചനത്തിനായുള്ള ഒരു ആരംഭബിന്ദുവിനെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. ഈ പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന രണ്ടു സമയപ്രവചനങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ലിച്ചിന്റെ പ്രവചനത്തെ സംബന്ധിച്ച് സിസ്റ്റർ വൈറ്റ് ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തി:

> "1840-ആം വർഷത്തിൽ പ്രവചനത്തിന്റെ മറ്റൊരു അതിശയകരമായ നിവൃത്തി വ്യാപകമായ താൽപ്പര്യം ഉണർത്തി. അതിന് രണ്ട് വർഷം മുമ്പ്, രണ്ടാം വരവിനെ പ്രസംഗിച്ചിരുന്ന പ്രമുഖ ശുശ്രൂഷകരിൽ ഒരാളായ ജോസിയ ലിച്ച്, വെളിപ്പാട് 9-ന്റെ ഒരു വ്യാഖ്യാനം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു; അതിൽ അദ്ദേഹം ഒട്ടോമാൻ സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ പതനം പ്രവചിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണക്കുകൂട്ടലുകൾപ്രകാരം, ഈ ശക്തി... 1840 ആഗസ്റ്റ് 11-ന് പരാജയപ്പെടേണ്ടതായിരുന്നു, അന്നേ ദിവസം കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിലെ ഒട്ടോമാൻ ശക്തി തകർന്നിരിക്കുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാം. ഇതാണ് സംഭവിച്ചതായി കണ്ടെത്തപ്പെടും എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു."
>
> "നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട അതേ സമയത്ത്, തുർക്കി തന്റെ സ്ഥാനപതിമാരുടെ മുഖാന്തരം യൂറോപ്പിലെ സഖ്യശക്തികളുടെ സംരക്ഷണം സ്വീകരിച്ചു; അങ്ങനെ അവൾ സ്വയം ക്രൈസ്തവ രാഷ്ട്രങ്ങളുടെ നിയന്ത്രണത്തിൻ കീഴിൽ ആക്കി. ആ സംഭവം പ്രവചനത്തെ കൃത്യമായി നിറവേറ്റി. ഇത് അറിയപ്പെട്ടപ്പോൾ, അനവധി പേർ മില്ലറും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹപ്രവർത്തകരും സ്വീകരിച്ചിരുന്ന പ്രവചനവ്യാഖ്യാനത്തിന്റെ സിദ്ധാന്തങ്ങളുടെ ശരിതനിയെക്കുറിച്ച് ഉറപ്പു പ്രാപിച്ചു; അങ്ങനെ അഡ്വന്റ് പ്രസ്ഥാനത്തിന് അത്ഭുതകരമായൊരു പ്രേരണ ലഭിച്ചു. വിദ്യാഭ്യാസവും സ്ഥാനമാനവും ഉള്ളവർ മില്ലറോടൊപ്പമൊത്തു, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആശയങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്നതിലും പ്രസിദ്ധീകര Jenningsതിലും ചേർന്നു; 1840 മുതൽ 1844 വരെ ഈ പ്രവർത്തി അതിവേഗത്തിൽ വ്യാപിച്ചു." The Great Controversy, 334, 335.

ഒന്ന ാമത്തെ യും രണ്ട ാമത്തെ യും കഷ്ട തകൾ തമ്മ ിൽ ബന്ധ ിതമാ കാലപ്രവചനങ്ങ ളാൽ പരസ ്പരം ബന്ധ പ്പെ ട്ട ിരിക്ക ുന്ന ു. ഒന്ന ാമത്തെ മുദ്രയിടലിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ട ാന്ത ത്തേ ാടെ ആരംഭിക്ക ുന്ന ു; രണ്ട ാമത്തെ കഷ്ട ത ഓഗസ്റ്റ ് 11, 1840 മുതൽ ഒക്ടോബർ 22, 1844-ലെ ഏഴാം കാഹളം മുഴങ്ങ ുന്ന തുവരെ ഉള്ള ചരിത്രത്തേ ാടെ അവസാനിക്ക ുന്ന ു; അതും

മുദ്രയിടലിന്റെ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ആരംഭവും അവസാനവും ആൽഫയുടെയും ഒമേഗയുടെയും മുദ്ര വഹിക്കുന്നു; കാരണം, ക്രിസ്തു ഒരാഴ്ചക്കായി നിയമം സ്ഥിരമാക്കിയ ചരിത്രത്തിൽ ഉണ്ടായതുപോലെ കാലയളവും രണ്ട് ഭാഗങ്ങളായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ആദ്യ കാല ആദ്യ മുഹമ്മദിനോടുകൂടി ആരംഭിച്ച് രണ്ടാം മുഹമ്മദിനോടുകൂടി അവസാനിക്കുന്നു. രണ്ടാം കാലഘട്ടം "ദൈവത്തിന്റെ സന്നിധിയിലെ സ്വർണ്ണപീഠത്തിന്റെ നാലു കൊമ്പുകളിൽനിന്നുള്ള ഒരു ശബ്ദം" കൊണ്ടാണ് ആരംഭിക്കുന്നത്; അത് ക്രിസ്തുവിന്റെ "ശബ്ദം" കൊണ്ടാണ് അവസാനിക്കുന്നത്; അവൻ "സ്വർഗ്ഗവും അതിലുള്ളവയും, ഭൂമിയും അതിലുള്ളവയും, സമുദ്രവും അതിലുള്ളവയും സൃഷ്ടിച്ച, എന്നെന്നേക ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവനെക്കൊണ്ട് ഇനി കാലം ഉണ്ടാകയില്ല" എന്നു ചെയ്യുന്നു.

അടുത്ത ലേഖനത്തിൽ ഈ പഠനം നാം തുടരുന്നതായിരിക്കും.

> "ദൈവജനത്തിന്റെ ഭൂപൂർവ യാത്രകളുടെ മഹത്തായ ചരിത്രത്തെക്കുറിച്ച് സംശയം ഉളവാക്കേണ്ടതിന്നു മനുഷ്യരുടെ മനസ്സിൽ സാത്താൻ ഉയർത്തിവയ്ക്കാൻ കഴിയുന്ന ഏതു ചോദ്യവും അവന്റെ സാത്താനിക മഹത്വത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതും ദൈവത്തോടുള്ള ഒരു അപമാനവും ആകുന്നു. ശക്തിയോടും മഹത്തായ മഹിമയോടും കൂടെ കർത്താവ് നമ്മുടെ ലോകത്തിലേക്കു വേഗത്തിൽ വരുന്നു എന്ന വാർത്ത സത്യമാണ്; 1840-ൽ അതിന്റെ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ അനേകം ശബ്ദങ്ങൾ ഉയർന്നു." Manuscript Releases, volume 9, 134.